

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

506. An, & quo iure electio facta pendente appellatione, etiam extraiudiciali interposita à cassatione prioris electionis, sit attentata; & an, si confirmetur, hæc secunda electio, tam ea, quàm ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

tores, secum non agente electo, utpote de cuius maximo præjudicio agitur; vel saltem eo non citato comparente per se, vel suum procuratorem. Contingere enim posset, ut dum causa non est expressa, electus ad declinandam majorem confusionem mallet causam in iudicio appellationis non expediri, quam electionem sui confirmari. Pass. cit. num. 28.

Questio 304. An, ubi electus non habet jus ad petendam confirmationem ex speciali quodam statuto, nec tamen etiam confirmatione privandus possit appellare à cassatione electionis, dum ea cassatur ex defectu electi?

1. **R**espondeo: id cum posse, si injuste cassetur Rex ejus defectu; quia ut dictum supra, cassatione electionis ob defectum electi is manet infamis infamia facti, & ineligibilis, adeoque si injuste ex tali causa cassetur, injustè læditur. Pass. num. 29. Unde secus dicendum, seu non posse talem non habentem jus ad petendam confirmationem, appellare, ubi defectus, ob quem cassatur electio, talis non est, ut infamet, aut notabiliter noceat, v. g. quia præsumitur electus ille ad tempus infirmus. Pass. num. 30.

2. De cetero dici non potest, in hoc casu remanentis ex cassatione infamiae & ineligibilitatis, talem non posse appellare à cassatione electionis, seu à negata confirmatione, utpote ad quam non habet jus; sed à causa cassationis, quam solam examinare pertinebit ad Judicem ad quem, cassatione manente validà; nam licet in rigore & directè non habeat jus talis electus, ut confirmetur; quia tamen electio digni ex lege est confirmanda, & solum ex causa rationabili cassari potest, ideo ex consequente Judex ad quem, invento tali electo digno, ut confirmetur, tenetur ejus electionem confirmare, si non ex jure electi, saltem ex jure Ecclesiæ, volentis electionem non nisi ex rationabili causa cassari. Et hinc pendente tali appellatione, non potest validè alia electio celebrari, cum electus non tantum habeat jus, ut non infametur; sed etiam, ut ex causa injusta infamante confirmatio sibi non negetur. Pass. n. 29. Ad hæc, ut Idem, locum non habet hæc objectio, ubi cum electo simul appellant eligentes, habentes jus ad confirmationem electi.

Questio 305. An, ubi confirmator in decreto cassationis nullam assignat causam cassationis electionis, vel assignat in confuso per clausulam: ex causis nobis bene visis; electus, qui non habet aliud jus ad confirmationem, possit appellare à tali decreto?

Respond. affirmativè Pass. cit. n. 34. n. 32. ubi ait: non obstante, quòd Barbosa teneat, electum talem in hoc casu debere credere, cassationem factam ob bonum commune, & non ob defectum sui. Et quòd Bannez dicat, in hoc casu temerarium esse, judicare, quòd cassatio facta ob defectum electi; dicendum tamen, non posse electo negari in hoc casu appellationem, nisi constet de opposito, nempe cassationem factam non ob defectum electi. Rationem etiam dat, quòd si ex hoc non liceret appellare, quia in sententia non exprimitur causa, & ideo sententia non gravet, vix unquam liceat appellare, cum necesse non sit; Judicem exprimere causam in sententia, ut Abb. in cap. examinata, de Judic. n. 8. & in cap. sicut nobis, de re

judicat. n. 11. & sic foret in potestate Judicum impedire justam appellationem, non exprimendo in sententia causam, Quin &, ut Pass. n. 33. licet, dum confirmator simpliciter cassat electionem, præsumendum sit, eam non cassari vitio personæ; nihilominus relinquitur locus aliquis præsumptioni contrariæ, maxime ex eo, quòd constet, electionem legitimè celebratam rarius cassari purè ob bonum commune; & sic frequenter talis cassatio conjuncta sit cum morali certitudine de defectu electi, & ita conjuncta cum ejus infamia. Quin & quòd vel ex hoc ipso, quòd non constet, electionem non fuisse cassatam ob defectum electi, electus interim, ejusque honor & fama sit cogitantium & loquentium arbitrio subiecta & exposita; adeoque cum electus, etsi ad confirmationem jus non habeat, habeat tamen jus, ut ex cassatione electionis ejus fama non vacillet, adeoque habeat jus, ut appellando se suumque honorem & famam tueatur.

Questio 306. An, & quo jure electio facta pendente appellatione, etiam extrajudiciali, interposita à cassatione prioris electionis sit attentata, & an, si confirmetur hæc secunda electio, tam ea, quam confirmatio ejus, saltem justificatà appellatione, sit cassanda: uti & quævis alia provisio, pendente appellatione facta?

1. **R**espondeo ad primum affirmativè. Pass. cit. c. 34. n. 42. citans Abb. in cap. cum nobis, de elect. n. 17. & 8. Barbof. l. 2. voto 35. Castell. de elect. c. 4. n. 59. & c. 14. n. 42. Portell. p. 2. cas. 4. v. ad secundum. Peyr. in formul. lit. C. c. 18. n. 18. Donat. p. 2. ir. 7. q. 14. n. 3. & plurimos alios, secundum quod in specie de electione ad cathedrales & regulares Ecclesias statuitur in c. si postquam, de elect. in 6. & jam prius decretum fuerat in cap. consideravimus, de elect. de appellatione interposita apud Papam.

2. Respondeo ad secundum: cassanda non tantum jure positivo, sed & ex lege naturæ; quòd enim per citatas similisve decretales, quòd ad hoc præsens punctum sic disponitur, non esse merè statutum juris positivi, sed esse quoque legem naturalem, tradit Pass. cit. n. 42. eò quòd ex vi legis Justitiæ non potest appellatus ad Superiorem contra vim appellationis, & in gravamen se defendentis per imploratam Superioris auctoritatem agere validè, firmiter & indissolubiler, quin Superior, justificatà appellatione non possit sic gesta revocare prout Justitia postulaverit, & ad bonum commune expedire visum fuerit. Unde quòd statuitur in cit. c. consideravimus. & c. si postquam, secundum substantiam extendit ad omnem electionem factam post appellationem, quia non est purè statutum legis positivæ, sed & præceptum naturale; non obstante, quòd Rota decisi. 44. de appell. in novis. senserit, c. si postquam. non loqui de inferioribus Ecclesiis. Nam quidquid sit de hoc, in quantum dicta decretalis est lex positiva, eadem, in quantum secundum substantiam est lex naturalis, omnes electiones comprehendit. Pass. n. 43. Neque obstante, quòd non sit de lege naturæ, electum ex electione acquirere jus ad confirmationem: nam sufficit, quòd ex lege positiva acquirat hoc jus, & eo sic acquisito, subintrat lex illa naturæ ad defendendum illud. Pass. ibid. Quin &, ut Idem addit, lex naturæ absolute vult, ut gesta lite pendente in præjudicium

ejus,

ejus, qui auctoritatem publicam Superioris implo-
ravit contra gravantem, sint ex se per Superiorem
dissolubilia.

3. Advertit tamen Idem Pass. n. 44. quòd licet
lex naturæ, vi cuius illa gesta seu innovata, post-
quam oppressus confugit ad Justitiam publicam,
sunt attentata veluti naturalia, præcipiat eorundem
suspensionem & revocationem; hæc tamen
lex naturæ, etiam in hoc à lege positiva determina-
tionem sumat. Unde alio modo & alio privilegio
revocanda sunt, quæ gesta seu innovata fuerant
post appellationem judicialem, seu postquam Ju-
dex superior acceptato recurſu citavit partem, &
inhibuit quicquam innovari; hæc enim gaudent
privilegio attentatorum, quod non competit iis,
qui solum extrajudicialiter appellarunt, vel qui nõ
appellarunt in tempore, vel quibus non competit
appellatio, sed recurſus seu querela: vel iis, qui
extra casum appellationis judicialis aut inhibitionem
Superioris innovata sunt. Quamvis in his om-
nibus substantia sit eadem, nempe, ut quæ post
recurſum lædenti notificatum, vel intra tempus da-
tum ad appellandum contra recurrentem in præ-
judicium recurſus gesta seu innovata sunt, justifi-
cato recurſu, & constituto de gravamine & injusti-
tia, revocanda sint, vel per viam attentatorum, aut
appellationis aut querelæ; siquidem oppressus re-
levari debet à primo gravamine, propter quod con-
fugit ad Justitiam publicam, à quo plenè non rele-
varetur, si nova gravamina ex mala fide subsecuta
in vim prioris gravaminis, & ad illud sequentia
non tollerentur. Hinc, quia primum illud gravam-
en injustum ex lege naturæ plenè reparandum
est, & plenè reparari nequit, nisi revocatis iis, quæ
in vim illius contra appellantem gesta, eorum revo-
catio ex lege naturæ est facienda, saltem quando et-
iam solum extrajudicialiter, legitimè tamen est ap-
pellatum; quin &, ut dictum, quando oppressus
confugit ad Superiorem per supplicationem aut
querelam. Ita ferè Pass. cit. n. 44.

*Quæstio 507. Quam vim habeat lex posi-
tiva, statutum vel privilegium circa appel-
lationem prohibendam & impediendam?*

1. R Esponder ad hanc quæstionem genericè Pass.
cit. c. 34. à n. 45. per plura notabilia obser-
vatu dignissima, & facile applicanda præſenti ma-
teriæ de appellatione à confirmatione & cassatione
electionis. Primò, appellationem propriè sum-
ptam esse inventum legis positivæ (de quo multa
præmiserat à num. 35. distinguendo inter appella-
tionem naturalem & civilem, quæ vide) utpote cu-
jus formalitas est à lege positiva, ut Abb. in rubric.
de appell. Et ideo posse à Principe seu lege positi-
va tolli, ut Abb. loc. cit. Covar. pract. qq. c. 23. n. 6.
Sanch. l. 3. cons. unic. dub. 10. Scaccia de appell. q. 16.
limit. 1. n. 21. juxta cap. 1. de rescript. cap. super quæstio-
nem. de off. deleg. c. pastoralis, de appell. l. 1. §. interdum.
ff. à quibus appell. licet. quos AA. & textus citat
Pass. num. 46.

2. Secundò: prohibitionem appellationis, ubi-
cunque contineatur, esse odiosam & strictè inter-
pretandam. Abb. in c. pastoralis. n. 6. juxta cap. 1.
& 2. de filiis presbyt. ac digniorem, quæ strictius in-
telligatur, prohibitionem perpetuè per legem aut
privilegium inductam, quam factam in rescriptis
per clausulam: *appellatione remotà*, etsi illa indu-
cta per privilegium vel legem sit fortior & effica-

cior ad effectum causandum; quia perpetuè ligat.
Pass. n. 47. juncto num. 52. & ubi etiam hujus ma-
joris dignitatis ad restringendum rationem reddit.

3. Tertio: prohibitionem appellationis non
impedire, quò minus dici possit contra sententiam
de nullitate, Scaccia de appell. c. 19. remed. 1. & seq.
neque quò minus recurri possit ad alia juris reme-
dia, ut sunt supplicatio, restitutio in integrum, que-
rela. Pass. n. 48. remittens ad Marant. in specul. p. 6.
§. & quandoque. n. 11.

4. Quarto: prohibitionem appellationis, ut-
pote odiosam & strictè intelligendam, excludere
solum appellationem propriè dictam, seu judicia-
lem, non extrajudicialem, utpote quæ non est pro-
priè appellatio, sed actus defensionis extrajudicia-
lis. Pass. n. 49. citans Abb. ubi ante, Scaccia de appell.
q. 16. limit. 1. n. 22. & 23. Rebuff. de appell. in pres. n. 83.
tom. 3. & c. eadem solum repetit Pass. n. 59. & 61.

5. Quintò: per clausulam: *appellatione remotà*
non prohiberi solum appellationem frivolum, ut
quidam volunt apud Barboſ. claus. 9. num. 15. &
Scacciam q. 16. limit. 1. n. 93. cum frivola appel-
lationes jure communi sint rejiciendæ, adeoque
dicta clausula in rescripto posita esset superflua &
odiosa. Pass. n. 50. juxta cit. cap. pastoralis. Quan-
quam Pass. n. 53. ex communi DD. citato in spe-
cie Barboſ. in cap. pastoralis. n. 2. id limitet; ita ut
quandoque dicta clausula: *appellatione remotà*: non
est apposita præviâ cognitione, intelligi debeat de
appellatione frivola; eò quòd, ubi hæc clausula
apponitur non præviâ cognitione, ea sit odibilior,
& magis strictè interpretanda.

6. Sexto: per prohibitionem appellationis vi
dictæ clausulæ non prohiberi illam, quæ expressè
indulgetur in jure; illas autem appellationes in-
dulgeri à lege, quæ expressè à lege sunt approba-
tæ, quarum exemplar est in cap. significavit. & cap.
Rodolphus. de rescript. Pass. n. 51.

7. Septimò: per clausulam: *remotà appellatione*;
quando simpliciter profertur, solum prohiberi ap-
pellationem judicialem à sententia diffinitiva; non
verò ab interlocutoriâ. Pass. n. 60. citans Felin. in
c. causam. n. 27. de rescript. Tusch. lit. A. concl. 400.
n. 17. Barboſ. claus. 9. num. 16. Scacciam de appell.
q. 16. limit. 1. n. 82. Idemque dicendum dicens,
ubi lex vel statutum appellationem prohibet; pro
quo citat Gemin. in c. ut inquisitioni, de hæretic. in 6.

8. Octavò: per dictam clausulam: *remotà ap-
pellatione*; non tolli appellationem, etiam judicia-
lem, quando Judex dolo malo vel latâ culpâ sen-
tentiavit: vel quando injustitia sententia est no-
toria. Pass. n. 60. citans Lancell. p. 2. c. 12. limit. 8.
n. 24. Tusch. ubi ante. concl. 40. Barboſ. clausul. 9.
n. 21. & 22. Item non tolli appellationem, ubi gra-
vatus in continente offert probationem paratam
ad justificandam appellationem. Pass. ibid. citans
Barb. ubi ante. n. 23.

9. Nonò: ubi prohibetur in rescripto appella-
tio, non prohiberi eam simpliciter, seu quò ad
utrumque effectum, sed solum quò ad effectum sus-
pensionis. Et hinc gravatum à Judice procedente
judicialiter, servato bene ordine juris posse qui-
dem appellare, sed non suspendi per hoc jurisdic-
tionem Judicis à quo. Pass. n. 54. ex Abb. in c. pa-
storalis. & consequenter ubi Judex à quo procedit
appellatione remotà, gesta contra dictam appella-
tionem non revocari ut attentata, uti ea revocan-
tur, ut attentata, ubi procedit absolute, appella-
tionem non remotà. Quod ipsum tamen limitat n. 58.
ubi: